

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.335/2013/4.szám

A Kúria Nagyné dr. Lukács Anna ügyvéd által képviselt felperesnek, (...) jogtanácsos által képviselt Baranya Megyei Kormányhivatal Földhivatala (alperes címe) alperes ellen ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. február 26. napján kelt 7.K.26.981/2013/2. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.26.981/2013/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 70.000.-(azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A (...) zártkert (...) hrsz-ú ingatlan a (...) nevű szervezet tulajdona. Az ingatlanra a felperes és a tulajdonos mint adós, tartozáselismeréssel és tartozásátvállalással vegyes jelzálogjogot alapító szerződést kötöttek. Ennek bejegyzésére a felperes 2012. június 11-én kérelmet adott be az alpereshez. Az alperes elsőfokú szerve hiánypótlási felhívást adott ki a felek képviselői olvasható aláírásának, továbbá ügyletkötői minőségük feltüntetésére, majd újabb hiánypótlásában a megfelelő fordítás csatolására. A hiánypótlásnak részben eleget téve az ügyletkötői minőségre vonatkozó felhívásnak a felperes eleget tett, az olvasható névaláírást nem pótolta. Emiatt, és mert álláspontja szerint minősített fordításra lett volna szükség az idegen nyelven írt szövegre, a hatóság a kérelmet elutasította. Az alperes 2012. szeptember 17-i 30217-1/2012. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatában arra hivatkozott, hogy az

ügyben nem elegendő az idegen nyelven kiállított okirat szakfordítói hiteles fordítása, minősített formájú fordítás szükséges. Megállapította továbbá, hogy a kérelmező által benyújtott okirat nem volt alkalmas hiánypótlásra, így a kérelmet hiánypótlási eljárás nélkül el kellett volna utasítani.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezésével a jelzálogjog bejegyzését illetőleg az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Kifogásolta az ügyletkötői minőségre felhívást, és a fordítással kapcsolatos előírásokat is.

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította, indokolása szerint a fordítás megfelelő volt, a kérelmet tehát az ügyletkötői minőség feltüntetésének hiánya miatt el kellett volna utasítani. Annyan azonban a bíróság alaposnak tartotta a keresetet, hogy a kérelemhez becsatolt fordítás megfelelő volt.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezésével keresetének megfelelő döntés hozatalát. Előadta, hogy a beadott fordítás, mint ahogy azt a bíróság is megállapította, megfelelő volt. A hiánypótlást neki kiadták, azt teljesítette, ezért az alperes a kérelmet nem utasíthatta volna el. Jogszabálysértésként a Pp. 206. §-a (1) bekezdésére, 215. §-ára, 221. § (1) bekezdésére, valamint 339/A. §-ára hivatkozott.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Megismételte azt az előadását, hogy az aláírások azonosíthatatlanok voltak.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy el lehet-e utasítani az ingatlanügyi hatósághoz érkezett bejegyzés iránti kérelmet, ha a bejegyzés alapjául szolgáló okiratról hiányzik az egyik fél ügyletkötői minősége.

Az ügyben a Kúria az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 32. § (2) bekezdésének e) és g) pontját és az Inytv. végrehajtására kiadott 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 69. §-ának rendelkezését alkalmazta.

A Vhr. 69. §-a értelmében a tv. 32. § (2) bekezdésének e) és g) pontja, valamint 32. § (5) bekezdésének alkalmazásában az aláírás akkor tekinthető nyilvánvalóan azonosíthatónak, ha az aláírók aláírásuk alatt olvashatóan megjelölték nevüket és az okirat szerinti ügyletkötői minőségüket (pl. eladó, vevő, haszonélvező

stb.). A felperes maga sem vitatta, hogy az ügyletkötői minőségét a kérelemhez benyújtott okirat nem tartalmazta. A kérelmező által benyújtott okiraton tehát az aláírás nem volt nyilvánvalóan azonosíthatónak tekinthető, ezért nem felelt meg az Inytv. 39. § (2) bekezdésének e) és g) pontjában foglalt annak a feltételnek, hogy az aláírásnak nyilvánvalóan azonosíthatónak kell lenni. Minthogy ilyen aláírással a benyújtott okirat nem rendelkezett, az Inytv. 39. § (3) bekezdésében az hiánypótlásra nem volt alkalmas. A felhozott rendelkezés kimondja azt is, hogy ilyenkor a kérelmet határozattal el kell utasítani. Helyesen állapította meg ezért a bíróság, hogy nem sértett jogszabályt az alperes a határozatával ezért a felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt.

E kérdésben a jogerős ítélet állást foglalt, ezért nem sérült a Pp. 215. §-a, a Pp. 221. §-át pedig az eljáró törvényszék nem sértette meg olyan mértékben, hogy a Kúria ne tudta volna az indokolást e körben pontosítani, ezért ez a kisebb súlyú jogsértés hatályon kívül helyezés indoka nem lehetett.

A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria a bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeit.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény vonatkozó rendelkezései alapján köteles megfizetni az illetékfeljegyzési jog folytán általa le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2013. november 19.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Dávid Irén s.k. bíró